

Pasaka Lapė ir ąsotis

Irašyk praleistas raides

Vieną kart_ išėjo moterišk_ pjauti ir išsine_ė pieno _sotj. Laikas buvo _iltas. Moteriškė past_tė ąsotj su pienu kr_muose, kad pienas nesušilt_. Pasitaikė pagal tuos kr_mus bėgti lapei, kuri nuo kaitros labai nor_jo gerti. Ji užuodė pien_ ir, įkišusi galv_į ąsotj, išlakė. Moteriškė, u_siėmusi pjovimu, nematė, kas dedas apie jos ąsot_. Lapė įkišt lengvai _kišo galvą, o ištraukti iš ąso_io nebegali: ir šiaip kraipo galvą, ir taip, ir auk_tyn kelia, ir žemyn nulenkia, bet i_traukti nesiseka, ir gana.

Mat_dama, kad niekas nepadeda, prad_jo prašyti ąsot_geruoju: „Paleisk, ąsot_li, gan, jau pa_aidėme, paišdykavome, aš daugiau laiko neturiu“. Bet visi lapės išmislai perniek - ąsotis kaip neleid_ia, taip neleid_ia.

Lap_nekvaiša; ji sako ąsočiui: „Ne, palauk, a_tave prigirdysiu, kad tu man_s nepaleidi“. Nubėgo į upel_ ir prigirdė ąsot_. ąsotis iš teisybės prig_rė, bet, prisisėm_s vandens, nutraukė ir lap_dugnan.

Pasitikrink ar gerai įrašei raides:

Vieną kartą išėjo moteriškė pjauti ir išsinešė pieno ąsotį. Laikas buvo šiltas. Moteriškė pastatė ąsotį su pienu krūmuose, kad pienas nesušiltų. Pasitaikė pagal tuos krūmus bėgti lapei, kuri nuo kaitros labai norėjo gerti. Ji užuodė pieną ir, įkišusi galvą į ąsotį, išlakė. Moteriškė, užsiėmusi pjovimu, nematė, kas dedas apie jos ąsotį. Lapė įkišt lengvai įkišo galvą, o ištraukti iš ąsočio nebegali: ir šiaip kraipo galvą, ir taip, ir aukštyn kelia, ir žemyn nulenkia, bet ištraukti nesiseka, ir gana.

Matydama, kad niekas nepadeda, pradėjo prašyti ąsotį geruoju: „Paleisk, ąsotėli, gan, jau pažaidėme, paišdykavome, aš daugiau laiko neturiu“. Bet visi lapės išmislai perniek - ąsotis kaip neleidžia, taip neleidžia.

Lapė nekvaiša; ji sako ąsočiui: „Ne, palauk, aš tave prigirdysiu, kad tu manęs nepaleidi“. Nubėgo į upelį ir prigirdė ąsotį. ąsotis iš teisybės prigėrė, bet, prisisėmęs vandens, nutraukė ir lapę dugnan.

Pasaka Medžiotojas ir kurapka

Jrašyk trūkstamas raides

Kart_ėjo per mišk_ medžiotojas ir sutiko kurapk_.

Gerasis med_ iotojau, nežudyk mano vaik_! - papraš_ kurapka.

O iš kur aš pa_ insiu tave? - klausia medžiotojas.

Daugiau tu man nereikalinga, esi niekam netikusi. Bet jeigu jau tarnavai - i_ sirink bet kuri_ skrynel_ už darbą.

Ir paukšteliai u_ giedojo:

Nesiskirk_ alios, 'Nesiskirk ir raudonos, Išsiskirki žydr_ ją, pačia brangi_ ją.

Kur ji klausys, gieda kažkokie paukšteliai, paėmė raudoną skrynelę, mat ji gabiausiai _ ibėjo, ir iš_ jo namo. Ėjo sau ramiai, niekas jai nieko nedar_, niekas jos nesivijo.

Sugr_žo ji namo, ir jos labai apsid_iaugė. Jos nuėjo į did_įj kambarį ir pastatė ir skrynel_ - manė, kad ji iki pat vir_aus pripilta aukso ir sidabro. Atidarė - o ji pilna varli_ ir rup_žių. Pamotės dukra i_ sižiojo - ir iš burnos taip pat ėmė kristi varl_s, rup_žės visokios bjaurybės ir siaub_nai, net stovėti šalia jos buvo blykštu.

Va kokį užmokestį gavo pamot_s duktė už savo darbą.

Pasitikrink ar gerai jrašei raides:

Kartą ėjo per mišką medžiotojas ir sutiko kurapką.

Gerasis medžiotojau, nežudyk mano vaikų! - paprašė kurapka.

O iš kur aš pažinsiu tave? - klausia medžiotojas.

Daugiau tu man nereikalinga, esi niekam netikusi. Bet jeigu jau tarnavai - išsirink bet kurią skrynelę už darbą.

Ir paukšteliai užgiedojo:

Nesiskirk žalios, 'Nesiskirk ir raudonos, Išsiskirki žydrąją, pačia
brangiąją.

Kur ji klausys, gieda kažkokie paukšteliai, paėmė raudoną skrynelę,
mat ji gabiausiai žibėjo, ir išėjo namo. Ėjo sau ramiai, niekas jai nieko
nedarė, niekas jos nesivijo.

Sugrįžo ji namo, ir jos labai apsidžiaugė. Jos nuėjo į didįjį kambarį ir
pastatė ir skrynelę - manė, kad ji iki pat viršaus pripilta aukso ir
sidabro. Atidarė - o ji pilna varlių ir rupūžių. Pamotės dukra išsižiojo -
ir iš burnos taip pat ėmė kristi varlės, rupūžės visokios bjaurybės ir
siaubūnai, net stovėti šalia jos buvo blykštu.

Va kokį užmokestį gavo pamotės duktė už savo darbą.